

Üç Noktalı Bir Hüzün

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Aralık 2016

Önsezilerinin kurbanı ki havsalası almakta zorlanırken muteber bir yok oluş adeta, kırık bir sarnıçta, ibresi noksan bir sarkaçta, gömülü bir hezeyan iken sirayet edilesi...

Zamansız ama amansız da bir sızının yerleşik ikametgâhı: Olmazın oluru bir surette, kaykılmış bir bedende biraz da nüktedan bir var oluş kaygısı yine de diril bir tümcenin aymazlığında gönle yerleşik bir surede de dokunulmazlığını ifa eden Tanrı.

Dünsüz kifayetsizlik, yarından dahi muzdarip, kelaynak kuşları gibi ötelenmişliğin en derin sızısı: Gel de anlat!

Payidar hem de ezeli ve ebedi yoksunluğu da katmaksızın satır arası düşlere, beyhude bir kelimada da kaybolmuşluğa nazire eden sıfatsız bir kelimada noktayı koymak adına başımı yastığa her koyduğumda.

Ölüm... Adı olmayan bir Tanrı iken mabedinde yalnızlığa mahkûm.

Hüzün... Beyhude bir serzeniş, her yeni günü kucaklamak adına boşa almışlığı duyguların, boş vermişliği mutluluğun yine de mutlak bir kaygıyı zimmetine geçirip muteber bir tınıda da kaybolmuşluk iken verilen hüküm, tayfası addedilen sair duygu ki; duyguların Tanrısı aşkın da muzdarip o ayyuka çıkmış sefaleti.

Aşka itibar etmeyen gölgelerle devrik noksanlığın çatı katı hürmetine erişmiş iken hezeyan. Noktasız bir vuruş, üç noktalı bir hüzün yine de kıyama durmuşluğun kimselerce üzerine alınmayan yine de kat kat giymek duygu katmanını hele ki işin içinden çıkılmaz bir cefa iken yüreğin sefa bildiği ve o derin huşu; bilinmezliği mihenk taşında saf tutan kaygı cumhuriyeti.

Devre arası bir mutluluk olsa da saf tutulması, dingin bir mecrada huzura rast gelmekse ya da yarış atı düzeneği addedilen insan pazarı hegemonyasında duru bir cehalet iken adına insanlık denen, neye yarar tek taraflı o hulasa varlık denen kifayetsizliğin bil mukabil, dercesine rast gelmiş iseniz oncasının öncesizliğine sığınıp da sonraya tekabül eden yarınlar imgesinde sıraya girdiğiniz bir umut kuyruğu.

Yarına çıkmak en hulasa tutum yine bir bendin, bir yüreğin pervazında ya an iken takılı kaldığınız dünden bir milim dahi ilerleyemezken bir de buz tutan bir yürek ise o çatık kaşlı ısrarında günce bildiğiniz ömrün devrik ve hüzünlü telaşını da yürekten yaşamak kadar kaygılı bir girdap olsa doyamadığınız yaşama sevinci...

Günlere sığınyorum belki günün sözünde yetim bir sancıya konuşlanıyorum, günsüzlüğüme lanet okuyorum: Ait olmadığım bir evrene sunuyorum beyan ettiğimden ziyade beyan etmediklerimde ısrarcı iken Tanrı.

Kucaklasam da kundaklanıyorum. Kundaklanan sadece biçimsiz bir şemalde kıvılcımı eksiksiz bir yangın. Mabedin kapısında kondurduğum ise basit bir çizelge: Kapıdan geçenler iken mimlediğim yalnızlığın konuşlu sessizliğine bir buse kondurmak kaygısı olsa da sevi dilinde kerpeten misali rast geldiğim kayıtsızlık.

Gelip geçenler.

Geçip de geri dönmeyenler.

Belki de sevgimin geri dönümü bariz bir öfke iken yanında da savruk bir nota yine tahammülsüzlük kadar da insana yorgunluk katan.

Suluk benizli bir ömür törpüsü beyansızlığındansa beyan etmekten geri duramadığım ve anlaşılamamanın getirdiği bir kırıklık da değil asla bilakis konuşlu o yalan hükümler: Anlamsızım çoğu zaman ve ansızın galeyana gelip, noktayı koymak istediğim nice seyri sefer.

Zamansız donatılar, ölümsüz imgeler, anlık rötuşlar, süregelen hegemonya ve suç unsuru varlığım ki varlık addedilen topu topu kelamı yitik bir mertebeye konuşlanmak istemediğim ama yine de kalemden damıttığım muteber bir sunum anbean yönümü tayine etmekte bir kıyım iken tüm sıkıntı ise mücbir sebeplerin ne olduğunu kestiremediğim.

Kayıt altında olduğum kadar hangi izlekse tahakkümün biri bin para iken ve devre dışı iken tuttuğum zaman aralığında kim ise rast gelmeyi ümit ettiğim ama makûs talihimin ikbalinde yığıldığımdansa yağın rahmetten de nemalanmayı aşk bellediğim.

Eyvallah!

Hüzne de aşka da Eyvallah.

Tek yönlü bir gidişte bir pul etmez iken varlığım Eyvallah evrene ve tüm kayıtsızlığı da sineye çekip erip ereceğim hidayetin artçı mihraklarına da Eyvallah.

Dün bir bu gün iki, demek ise zincirleme kazanın maktulü de zanlısı da tek kişiye tekabül ediyorsa bu sefer dilediğim affın sunumunda verilen ceza da sanrı yüklü bir girdapta sonsuzluğu milat bilip, en başa aldığım tüm kuralcı zihniyetlerin kundakladığı iç sesime de yazıklar olsun hele ki muteber bir tınıyı

bağırına basıp da söz geçiremediğim, gönülsüz bir rota olmaksızın ölmeyi yeğlediğim, aşkı hidayet bilip de sonlanmayan beşeri ihtiraslarıma da ayrıca ket vurmak yine varlığımın döngüsünde bir bir kayıtlı hele ki Allah katında...

Sürgün edildiğim nice diyar.

Nice mürit yine yalnızlığın saklı sanıkları.

Devrik ömürlerin yalıtıldığı insan suretleri.

Nefret odaklı mihraklarca saygın bir rezerv belki de konumlandığım ama adlandıramadığım ve her nasılsa üstlendiğim ama sonlanmayan bir kıyım bir zulüm yine insan arayışında insanlığımıza lanet okuyan bir cürüm ve tüm kayıtsızlık iken mercek altında tüm sakıncalar bir bir soluduğum ve devamı gelmekte olan o sancı ki rüştünü çoktan ispatlamış ama her nasılsa katıksız bir sofrada sunuma geçen günün menüsü yine gönülden gönle akan bir ırmakta coşku addedilen bir matem de kaygıyla rencide edilen bir gölge.